

[Ministeren for offentlige arbejder.]

vidt de er købstæder eller ikke, det drejer sig om kommuner, der har et i forhold til befolkningstallet meget langt vejnet — hvor drifts- og vedligeholdelsesudgifterne spiller en meget stor rolle, kunne risikere, at dette gennemsnitstal gav et urimeligt lavt resultat. Derfor fandt man det rimeligt, at der var den valgmulighed, men den er ikke efter lovforslagets tekst specielt begrænset til landkommuner. Det er ikke et legalt begreb, vi arbejder med. Jeg håber, at det skøn, vi her har udøvet, viser sig også at være rigtigt, når det gennemarbejdes i lyset af det, der er sket siden. Det tror jeg altså at det er, men det kan man i givet fald se nærmere på i udvalget. Jeg må altså bekræfte, at det er lovens tekst, som angiver det, der er meningen.

Flere ordførere har peget på, at man kan betragte dette lovforslag både som et spareforslag og som et forslag af lidt mere vidtrækkende, principiel karakter eller i hvert tilfælde af en vis overgangsmæssig karakter, og jeg vil gerne bekræfte, at jeg i hvert fald betragter det som begge dele. Det er et forslag, der blev fremsat før sommerferien, altså i sidste samling, og det er derfor et forslag, som ikke direkte er forbundet med den spareomgang, der i øjeblikket er i gang. Det er ikke direkte forbundet, men det har jo betydning og virkning for det kommende finansår, 1971-72, og det er derfor klart, at den begrænsning af statsudgifterne og den begrænsning af de kommunale udgifter, som i virkeligheden ligger i forslaget, naturligvis indgår i den indskrænkning af aktiviteten, indskrænkning i væksten af de offentlige udgifter, som er indbygget i det samlede spareforslag.

Jeg kan oplyse, at når man på de oversigter, der har været i pressen over, hvor store beløb der falder på forskellige områder, f. eks. for trafikministeriet for 1971-72, ser et tal på ca. 132 mill. kr., så vedrører det ikke det beløb, der her er tale om. Lovforslaget bevirker ganske vist en aktivitetsbegrænsning i 1971-72, og det er sådan set sparemæssigt noget, der vedrører 1971-72, men da refusionerne normalt betales bagud, ses besparelsen først på statsregnskabet for 1972-73. Derfor vil man finde beløbet ikke for det år, besparelsen vedrører, men på statsregnskabet for det efterfølgende år.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Ove Hansen, at jeg er ikke forbavset over, at man kan have visse indvendinger mod lovforslaget eller være imod det, men jeg er for så vidt forbavset over den fremførte motiveering, at det er urimeligt over for kommunerne, at man, efter at de har lagt deres budgetter, kommer med dette lovforslag. Jeg kan trøste mig med, at det er i hvert fald ikke den besked, jeg har fået fra de kommunale organisationer. Jeg har tværtimod fået den besked, i uanset om man var mere eller mindre glad for dette forslag, så var man i hvert fald glad for én ting — det har man sagt meget klart til mig — nemlig at det var varslet i tide ved den fremsættelse, som skete før sommerferien, og som er årsag til, at det foreliggende lovforslag er en genfremsættelse. Det er blankt varslet før sommerferien med henblik på 1971-72. Det er indgået i forvejen blandt de oplysninger, kommunerne og amterne havde ved lægning af deres budgetter, og det har man i øvrigt også kvitteret for i de drøftelser, vi har haft. Uanset om man nu er tilfreds med en sådan begrænsning eller ej, så er man i hvert tilfælde tilfreds med den måde, sagen er behandlet på. Det synes jeg er rimeligt at nævne. I den aktuelle diskussion er det spørgsmål rejst, om der inden for den foretagne begrænsning af statsudgifterne skulle ligge noget, hvorom man kunne sige, at der var egentlig ikke tale om nogen begrænsning af offentlige udgifter, men bare om en overvæltning fra staten til kommunerne. Jeg vil gerne sige, at det er i hvert fald ikke tilfældet med det foreliggende lovforslag, og det er netop ikke tilfældet, fordi der er varslet i tide. Havde der ikke været varslet i tide, kunne man have risikeret, at de kommunale og amtskommunale vejudgifter i 1971-72 var blevet stort set det, de ellers ville være blevet — det vil sige, de var formentlig steget med den stigningstakt, de plejer at stige med — og så ville begrænsningen i statsrefusionerne være en overvæltning på kommunerne.

Man kan ikke sige helt bestemt, hvor stor forskellen er mellem den nævnte situation og det, der sker, hvis man indretter sig efter dette lovt, men det er mit indtryk efter de oplysninger, vi har, at langt de fleste amter og kommuner har budgetteret under hensyn til dette lovt. Hvad der sker, hvis man ind-